

DOSLOV

Když v roce 1998 končil pátý seminář CASLIN, který se podařilo uspořádat za prostředky původně plánované na semináře čtyři, zdálo se, že této aktivitě spolku zvaného CASLIN je konec. Někteří z přítomných usoudili, že by bylo škoda sotva vzniklou tradici kvalitních a intenzivních seminářů tak brzy skončit. Tak se stalo, že již dalších pět let semináře pokračují s tím, že pořadající instituce musí podstatnou část potřebných prostředků opatřit sama. Přes varování správce „zbytků Mellonova grantu“, prof. Andyho Lasse, že „letos to je na zahraniční spíčky už opravdu naposled“, se zejména díky jeho úsilí zatím ještě vždy podařilo získat vynikající sestavu zahraničních i domácích přednášejících. Semináře také pozměnily strukturu: tři, čtyři zahraniční klíčové přednášky reflektuje řada „domácích“ příspěvků; v dílnách se v malých skupinkách do hloubky „propírají“ témata naznačená některou přednáškou a již tradičním „zlatým hřebíkem“ je řízená diskuse, takzvané akvárium, které se obvykle snaží usnadnit dorozumění mezi zastánci různých názorů a postojů. Zdá se, že tento formát spolu s obvykle komorním prostředím vytváří atmosféru neobvykle příznivou pro velmi intenzivní komunikaci, vyjasňování názorů a postojů, z něhož profitují všichni zúčastnění – alespoň tak se o CASLINSkých seminářích často vyjadřují zahraniční i domácí účastníci. Je škoda, že tato pracovní atmosféra se nedá dost dobře přenést do tištěného sborníku.

Martin Svoboda
Státní technická knihovna

Atmosféra jubilejního desátého semináře, který našel útočiště v bývalém schwarzenberském statku adaptovaném na penzion, byla velmi pracovní a příjemná. Přípravu odborné náplně měl na starosti „povodňový“ tým Národní knihovny reprezentovaný zejména PhDr. Františkou Vrbenskou a PhDr. Jiřím Polišínským, Národní knihovna na sebe také vzala péči o zahraniční hosty ve zkušené režii Dany Stankiewicz. Všechno ostatní, od shánění peněz od sponzorů přes doladování jídelního lístku, webové stránky semináře, domluvu s překladatelem až po tiskové a propagační materiály i vymáhání příspěvků pro sborník, který jste právě dočetli, a jeho sličnou úpravu leželo na bedrech týmu public relations Státní technické knihovny. Seminář byl o zvládnutí krizí a příslovečně jednou začal: paní Hutchins, první přednášející prvního dne, jako Kanadanku nevpustili bez víza do Česka a ozvala se v neděli ráno z Řezna. Spojenými silami se podařilo ještě v neděli přesvědčit konzula v Mnichově a v pondělí vyzvednout víza a paní Hutchins dopravit na Holenský dvůr včas na pondělní večeri. Krize byla zažehnána a zbytek semináře na místě proběhl zcela hladce díky nevtíravé péči Lenky Kocánové a Lukáše Mázla ze Státní technické knihovny. Všem jmenovaným i všem dalším, kdo svým dílem přispěli úspěchu desátého semináře CASLIN, rád děkuji.

Na shledanou na CASLIN 2004 ve Slovenském ráji!